

השטן בבית-התה

התעופה לוד כשהן לבושות מכפירגל ועד ראש מונטנו, שאו עדיין הוכר כחיים רוזנטל, לא נזקק לזמן רב כדי להפשיט את עלמות-החמד הקומוניסטיות. בשביל באלט וריקודיים היהודים לא משלמים כסף. אמר להן, והצלמות החטובות שה-

הצגת-מין מן השורה הראשונה. במרכז של בית-התה בריכה קטנה ופסל של אשה עירומה, מסביב ציורים אירוטיים ובכלל, מונטנו לא יכול היה למצוא מקום טוב יותר. חלפו רק יום-יומיים, והצעירים והצעיר-

פיתוי לשטן
אחת משחקניות מערכוני-העירום של מונטנו, מנסה לפי תות את השטן בעזרת קסמיה הנשיים. כל השחקנים בהצגה שנענו למודעות בעיתונות, הם שחקנים-חובבים שאין להם כל ניסיון קודם.

אהבה בבית-הקברות
השטן עושה אהבה, בדרכו, עם גווייה שזהרעחה יצאה מקיברה. זהו שיאו של אחד המערכונים שמתכוון המפיק אלי מונטנו להעלות בבית-התה שלו בתל-אביב.

נשכה, שנעזר בין השאר בכוחות טלפאי תיים ופארא-פסיכולוגיים. המערכה השנייה היא העתק כימעט מושלם מן הסרט קברט. אותם שירים מושמעים מעל רשמקול ב" רקע, אותן תנועות, כימעט אותה תיפ-אורח, אבל בעירום מלא.

השתתף בהצגה, רצים אל חבריהם כדי לבשר להם על היותם לכוכבי-כמה, מיהר מונטנו לביתו כדי לכתוב את המחזה. שהרי שחקנים היו לו כבר. וזה מה שח" שוב. "בהצגה הזאת יש ארבע מערכות," הוא מספר. "בכל מערכה מתפשטים, אבל הכל בטעם טוב. בכלל, המילה שהנחתה אותי כשכתבתי את ההצגה, היתה, אסתי טיקה. פעם ראיתי מופע של מין, שבו הופיעו אה ואחות במיטגל מלא. זה הלי היב אותי נורא, למרות שזה היה עדין,

בשבועיים האחרונים משמש האמרגן גם כבמאי-תיאטרון לעת-מצוא. הוא החליט לביים את יצירתו בכוחות-עצמו. הוא צועק, מדגים, מתרגן, מסביר, מאי-יים בפיטורים ומשתולל על הבמה הקטנה. שחקניו הצעירים אומרים עליו, שאילו היה הוא גם השחקן הראשי היתה ההצגה זוכה מלבד בהצלחה קופתית, שאותה הוא צופה, גם בהצלחה אמנותית — שאינה בראש מעייניו דווקא.

הקצינים

באו להתרשם

כ אשר נשאל מונטנו אם אינו חר שש מפני המישטרה או הצנזורה, ל-אור נסיון-העבר של הו, היא. הוא. הוא מחייך ומשיב בביטחון: "אני אמרגן כבר 22 שנים. אני מכיר היטב את כל מיגב-לות הצנזורה. השבוע, ימים אחדים לפני הצגת-הככורה, אומין הנה גם את הצנזור שמו את המישטרה. אני לא אעשה שום דבר שאסור על פי החוק. אבל" הוא ממחר להוסיף, "ההצגה תהיה נועזת. יהיה אקשן, יהיה עירום, כאילו מישגלים והכל. אחלה, הקהל לא יבוא."

בחזרות האחרונות ניראו באולם הקטן של בית-התה קציני-מישטרה, שהגיעו כ" נראה באופן לא-רישמי, על-פי בקשתו של מונטנו, כדי להביע דעתם על מחזהו. השחקן הראשי, ידי יקר, עדיין לא מסתדר כליכך טוב עם הקצב, וסופג את צעקותיו של מונטנו בלוויית כוסיות ויסקי. לשחקניות מיהר מונטנו להדביק שמות מסחריים. כך קוראים לאחת השחקניות הלן, ולאחרת תרו. הן מופיעות ב" שמות בדויים של בסך-הכל לא נעים מהי הורים, ומה יגידו השכנים. אבל, תרו היא בעצם תמי, ואילו הלנה, הטוענת כי הגיעה לארץ ישר מסיבוב הופעות-עירום באירופה. אינה אלא רחל פריץ, שנעצרה לפני כחודש על-ידי המישטרה, וזכתה בתואר "היצאנית האקדמית."

קאבארט "ישראלי"
אחד מערכוני הצגת-המין של מונטנו, הוא עיבוד לעיברית של פיוטון מתוך המחזמר קאבארט, כשאת הפקידה של ליזה מינלי מגלמת הפעם רחל פריץ, האקדמאית שנעצרה על-ידי המישטרה לפני שבועות מיספר כחשודה בבילוי עם גברים תמורת תשלום גבוה.

וכך החלטתי שמה שאני אעשה, יהיה רומה. פורנוגרפיה ועירום והכל — אבל בטעם טוב.

הסיפורים בהצגה פשוטים להפליא. "בסך-הכל" אומר מונטנו, "אנשים הרי לא באים לראות כאן שקספיר או אותלו. זה יש בהבימה מספיק ודי, אנשים באים לראות עירום, וקצת פעילות." המערכה הראשונה מתרחשת בבית-קברות. רות, פרופזה ז"ל קמה לתחייה בעזרת אהוב

רות צבאו על בית-התה בהמוניהם. מוני טנו ישב מול הבימה הקטנה, והצעירים והצעירות צעדו לפניו בסך, כשהם מור תירים את בגדיהם מאחוריהם.

הם עברו עירומים, ואני בהרתי את היפים והיפות ביותר, סיפר השבוע אלי מונטנו. בסך-הכל נבחרו חמישה מאושי רים וחמש מאושרות, שנועדו להיות כוכבי בי תיאטרון-העירום החדש של תל-אביב. ובעוד עשרת המאושרים, שנבחרו ל-

תכנעו די מהר כי "בשביל מונטנו עושים הכל" והתפשטו קבל בית ישראל. ימים אחדים אחרי התחלת ההצגות הוזר מן מונטנו לשגרירות רומניה בישראל, ושם נתבשר כי עליפי הוראות מגבוה מוחזרת הלהקה לרומניה.

יותר מתשע שנים חלפו. מונטנו הוחרם על-ידי משרד-התרבות הרומני, המשיך כל השנים בעיסקי אמרגנות, כשבין השאר הביא לארץ לא-מומן את להקת לוס פראנסיסו מאורוגואי. אבל הגיוק של המין לא יצא לו מהראש.

העירומים

צעדו בסך

ע יד שיום אחד ע"ה המסך על הצגת-מין במועדון 77 בתל-אביב. שתי צעירות ישראליות וצעיר אמריקאי העלו מופע של מין וארוטיקה, שקראו לו הו, היא. הווא. הרווחים העצומים שגרף המופע בשבועיים שבהם הועלה, עד למעצם של השחקנים והמפיק, הדליק בראשו של מוני טנו את הנורה האדומה שהביכה "כסף, כסף! כאן אפשר לעשות כסף!"

כדרך אמרגן ממולה. קם בבוקר ורץ לפרסם מודעה בכל עיתוני-הערב. "דור-שיום צעירים וצעירות לתפקידי שחקנים ושחקניות בהצגה בלתי-שיגלתית," בישר רה במודעה. והנה, החסבר שצעירים וצי-עירות רבים מחכים זה זמן רב למשהו לא-שיגלתי.

עוד, באותו יום כשהטלפון מצלצל ב" ביתו ללא-הרף, מיהר מונטנו אל ידידתו שוש, בעלת בית-התה קטן ברחוב אלנבי, והעלה לפניו הצעה שפשוט אי-אפשר לס" רב לה.

חוד שעות. אחדות שופץ בית-התה, ה" שוכן בסמוך לכניין האופרה הישראלית. מה-היום שהתיאטרון הציאריה גם קודם-לכן